

לעיבוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דעם רבינ'ס משלים

ווער קען אַנקומען צום גרויסן נגיד?

באשאפן, איינס ווערט גערופן **רחמים פשוטים** - פשוטע רחמנות וואו מיר קענען דארט גאנץ גרינג מעורר זיין און זיך בעטן פאר א ישועה און דאס צווייטע ווערט גערופן **רחמים גדולים** - גרויסע רחמנות.

מיר קענען נישט אַנקומען צו פארלאנגען א ישועה וועלכע זאל גלייך דערגרייכן די גרויסע רחמנות וואס פון דארטן קען מען געהאלפן ווערן בשלמות מיט אלע ישועות וואס מען דארף נאר האבן, ווייל אונזערע תפלות קענען נאר ערוועקן די געווענליכע רחמנות 'רחמים פשוטים', וואס איז א זייער באגרעניצטע רחמנות וואס קען נישט חס ושלום אלעמאל ברענגען די גאנצע ישועה.

דעריבער דארפן מיר בעטן און מתפלל זיין צום אויבערשטן אז די געווענליכע רחמנות 'רחמים פשוטים' מיט וואס מיר זענען מעורר דעם באשעפער מיט אונזערע תפלות, זאל מתפלל זיין פאר אונז און מעורר זיין ביים באשעפער די 'גרויסע רחמנות', וואס פון דארט ווערט דאך נמשך זייער גרויסע דערבארימקייט און פון דארט וועלן מיר זיכער פועלן די גאנצע ישועה. [אזא סארט תפלה פון די רחמים פשוטים צו די רחמים גדולים, איז א תפלה וואס דער באשעפער אליינס דאוונט, מיר בעטן דעם באשעפער ער זאל דאס טון פאר אונז].

דער הייליגער רבי פירט אויס אז די משל איז זייער וואונדערליך און פארכטיג (צו מסביר זיין אביסל דער נמשל מיר ווייסן דאך אז נישט אלעמאל איז דער מענטש ראוי צו באקומען וואס ער בעט, אזוי ווי א טאטע וועט נישט אלעמאל געבן פארן קינד וואס ער בעט פון אים ווייל עס קומט זיך נישט פארן קינד די זאך וואס ער בעט, אזוי אויך הש"ת וויל רחמנות האבן אויפן איד אבער עס איז דא א משפט און חשבון, און מען קען נישט באקומען די ישועה, אזוי ווי א טאטע גיבט אמאל א פאטש פאר א קינד מיט רחמנות.

דערפאר איז דער רבי מגלה נאך א סארט תפלה וואס איז פאר אונז געבליבן, צו בעטן ביים אויבערשטן אזוי: "בוננו של עולם, נדך זיין געווענליכע רחמנות צו מעורר זיין נאר גרויסע רחמנות, זאלסט מיר געבן די גאנצע ישועה פון די הויכע פלאץ [רחמים גדולים] נישט לויט מיינע מעשיות, אפילו איך בין נישט ראוי דערצו")

(עיפ לקרמ קיה)

אין א געוויסע שטאט האבן געוואוינט צוויי עשירים, איינעם מיר וועלן אים רופן ר' הערשל - גאנץ א קנאפער עושר, ווידער דער צווייטער עושר וועלכער מיר רופן אים ר' אשר, א גביר-אדיר, מען קען נישט באשרייבן דאס רייכקייט און פארמעגן וואס ער פארמאגט.

אין דעם זעלבן שטאט האט געוואוינט ברוך וועלכער האט געדארפט וויכטיג נאר א גרויסע סומע געלט, אבער ער קען דאך נישט צוטרעטן צו ר' אשר דער באוואוסטער נגיד בעטן דעם סכום, מען קען בכלל נישט אַנקומען צו אים, אבער צו הערשל'ן דעם קליינעם עושר קען ער טרעפן גאנץ גרינג, אבער אזא סכום קען זיך הערשל זיכער נישט ערלויבן ארויסצונעמען פון זיין טאש. טראכט ברוך צו זיך, וואס האב איך צו גיין צו הערשל, און בעטן הילף, עס איז איבער זיינע כוחות צו שרייבן אזעלכע גרויסע טשעקס, אבער איין זאך קען איך יא בעטן פון אים, ער זאל גיין צו ר' אשר דער פילאנטראפ, ער קען דאך יא זיך אריינבאקומען צו אש"ר'ן אין שטוב גרינגער הייט.

ברוך טרעפט איין טאג דעם בעל-בתיש'ן ר' הערשל און הייבט זיך אן בעטן ביי אים ער זאל רחמנות האבן, און זאגט אים: "ר' הערשל איך דארף זיין הילף, איך דארף קריטיש וויכטיג שאפן א ריזן סומע געלט, איך ווייס אז דו האסט א גוטע הארץ און ווילסט מיר זיכער העלפן, אבער פון צווייטן זייט זע איך נישט דו זאלסט מיר קענען געבן אזעלכע גרויסע סומעס, אבער וואס? איין זאך קענסטו יא טון, גיי צו ר' אשר און ערוועק זיין רחמנות ער זאל מיר געבן דעם סכום, פאר אים איז עס ווי קליין געלט, איך קען דאך נישט אַנקומען צו דעם אש"ר'ן, פאר דיר איז דאך יא מעגליך אריינצוגיין צו אים, איז טו מיר די גענאד, און בעט פון אים פאר מיינעט וועגן, אזוי וועסטו מיר אויפטרעטן און איך וועל זיין א געהאלפענער".

גענוי ווי מיר האבן פארציילט די משל פון הייליגן רבי'ן, פונקט אזוי כפיכול געשעט ווען מיר בעטן זיך ביים באשעפער פאר א ישועה, ווייל עס איז פארהאן אויבן כפיכול צוויי סארטן רחמנות וואס דער אויבערשטער האט

ספּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת מִשְׁנֵיֹם קְדֻמוֹנֵיֹת

מַעֲשֵׂה י' - פּוֹן דְּעַר בְּעַרְגִּיר מִיטֵן אַרִימָאן (10)

און אז ער פֿלעגט זיך אומקערין פון דארט פֿלעגט ער קומען מיט פֿאַרווייניגטע אויגן. ווארין ער פֿלעגט וויינען. אז ער האט גיזוכט און האט נישט גיקענט גיפֿינען. האבין זיי אים גיפֿרעגט (דײַנו דער קיסר מיט דער יפת תואר) וואס זוכסטו צווישן די ביימער. און דערנאך קומסטו צוריק מיט פֿאַרווייניגטע אויגן.

האט ער זיי דערציילט די גאנצע מעשה. באַשר די בת קיסר (דײַנו דער יפת תואר) האט אים גישיקט אַ כתב. האט ער עס באהאלטן אין איין בוים פון די ביימער איז גיקומען איין שטויערעם ווינט וכו' פֿנ"ל היינט זוכט ער טאמער וועט ער עס גיפֿינען.

האבין זיי צו אים גיזאגט. מארגן אז דו וועסט גיין זוכין וועלין מיר מיט דיר אויף גיין. טאמאר וועלין מיר גיפֿינען דאס כתב. איז אזוי גיווען. זענען זיי מיט אים אויף גיגאנגען.

האט די בת קיסר גיפֿונען דאס כתב אין איין בוים. און זי האט עס אויף גיעפֿינט. האט זי גיזעהן. אז דאס איז איר אייגן כתב פון איר האנט.

האט זי זיך מיישב גיווען. אז זי וועט אים תיפֿף אויס זאגן. אז זי איז דאס אליין. אז זי וועט זיך ווידער אויסטאן די קליידער. און וועט זיך ווידער אומקערין צו איר שיינקייט. און זי וועט ווידער זיין אַ יפת תואר אזוי ווי פֿריר. קאן ער זיך אנדער פאלן און אויס גיין. און זי וויל סע זאל זיין בפֿשרות פֿדת (פֿלומר נעמען קאן זי אים דא ניט אין דער מדבר ווארין זי באדארף מיט אים חתונה האבין אזוי ווי סע קער צו זיין)

איז זי גיגאנגען. און האט אים אומגיגעקערט דאס כתב און זי האט צו אים גיזאגט אז זי האט גיפֿונען דאס כתב. (פֿלומר דאס האט זי אים נאך ניט אויס גיזאגט אז זי איז דאס אליין נאר זי האט אים סתם גיזאגט אז זי האט דאס כתב גיפֿונען)

איז ער תיפֿף אנדער גיפאלין און איז גיבליבן חלשות. האבין זיי אים דערמינטערט. איז צווישן זיי גיווען אַ גרויסע שמחה.

האט ווידער דער קיסר אנגיהויבן צו זיפֿן און צו קרעכצין. און האט גיזאגט. וואס פֿאר איין שֿלעכטע און איין ביטערע עלטער דער קיסר האט. ווארין ער האט גיהערט אז די טאכטער זיינע די יפת תואר איז פֿאַרפאלין גיווארין. און ער אליין איז פֿאַרשיקט גיווארין האט זיך ווידער דער בחור אנגירופֿין. איבער זיין אַכזריות (פֿלומר אום דער בארימקייט) און איבער זיין גדלות. האט ער זיך אויס גיבראכט און זיין טאכטער. און איה בין אהער פֿאַרווארפֿן גיווארין. אלץ איבער אים.

האט ער אים ווידער גיפֿרעגט (דער קיסר צו דעם בחור) אז ער זאל דיר קומען אין דער האנט אריין. וואלסטו זיך אין אים נוקם גיווען ענפֿערט ער אים גיין. איה וואלט אים אזוי מפרנס גיווען פֿונקט אזוי ווי איה בין דיה מפרנס.

האט זיך דער קיסר דערקענט צו אים. און האט אים מודיע גיווען אז ער איז דאס אליין דער קיסר. און וואס סע האט זיך מיט אים איבער גיטאן. איז דער בחור אויף אים אנדער גיפאלין און האט אים גיקושט און גיהאלצט.

און זי (דײַנו דער יפת תואר וואס זי איז דא אויף גיווען. נאר פֿאַרשטעלט פֿנ"ל) הערט דאס אלץ ווי די בייידע שמוסין איינער מיט דעם אנדערין.

און דער בחור איז זיין סדר גיווען. ער פֿלעגט אלע טאג גיין. און האט זיך איין סימן גימאכט אין דריי ביימער. און האט דארט גיזוכט דאס כתב. ווארין סע איז דארט גיווען אלפֿי אלפֿים ביימער.

פֿלעגט ער זיך מאכין איין סימן אין דריי ביימער. וואס ער האט גיזוכט. פֿדי ער זאל שוין מארגן ניט באדארפֿן זוכין אין די דריי ביימער. אזוי פֿלעגט ער טאן אלע טאג. טאמער פֿאַרט וועט ער גיפֿינען דאס כתב. (דײַנו דאס כתב וואס זי האט אים גישיקט וואס סע איז ביי אים פֿאַרפֿלין גיווארין צווישן די ביימער פֿנ"ל)

דערנאך האט דער בחור גיזאגט. וואס טויג מיר דאס כתב ווי וועל איך זי שוין קאנען גיפניען. זי איז זיך היינט אַ ונדאי ערגעץ ביי עפעס אַ מלך. (ווארין ער האט גימיינט אז זי איז פארקויפט גינארין דורך דעם רוצח אזוי ווי דער קיסר האט אים דערצייילט) נאך וואס טויג מיר דאס. איך וועל מיר דא איבער לעבן מיינע יארין. און איז גיגאנגען. און האט איר אומגיקערט דאס כתב. און האט צו איר גיזאגט נא דיר דאס כתב וועסטו גיין און וועסט זי נעמען. (ווארין זי איז זיך גיווען פארשטעלט ווי איין זכר)

האט זי זיך גילאזט גיין און האט אים גיבעטן אז ער זאל אויך מיט איר גיין. ווארין איך וועל זי בונדאי נעמען. וועט זיך מיר גוט זיין. וועל איך דיר אויך איין חלק גיבן פון מין גוטץ (פלומר די בת קיסר וואס זי איז גיווען פארשטעלט ווי איין זכר האט עס אזוי גיזאגט צו דעם בחור)

און דער בחור האט גיזעהן אז דער איז אַ חכם און ער וועט זי בונדאי נעמען. איז ער מרוצה גינארין מיט אים צו גיין. (דהיינו מיט דער בת קיסר וואס ער האט גימיינט אז זי איז איין זכר) און דער קיסר איז גיבליבן אליין. ווארין ער האט מורא גיהאט זיך אום צו קערין. אין דער מדינה אריין.

האט זי אים גיבעטן. אז ער זאל אויך גיין ווארין ער וועט זיך בונדאי נעמען די יפת תואר. האסטו זיך שוין קיין מורא ניט צו האבן (פלומר זי האט אים גיזאגט איך וועל זיך בונדאי אפזוכן די יפת תואר האסטו שוין קיין מורא ניט צו האבן. ווארין דאס מזל וועט זיך אומקערין אז מען וועט זי גיפניען) און מען וועט דיר אויך הייסן אום קערין. זענען זיי גיגאנגען די אלע דריי אין איינעם. און זיי האבן זיך גידונגען אַ שיף און זיי זענען גיקומען צו דער מדינה. וואו די קיסר'טי זיצט. און זיי זענען גיקומען צו דער שטאט וואו זי זיצט דארטין. און זי האבן אנדער גישטעלט די שיף האט זיך די בת קיסר מיישב גיווען. אז זי וועט תיכף אים זאגן דער מוטער. אז זי איז גיקומען. קאן זי אויסגיין. איז זי גיגאנגען און האט גישיקט צו דער מוטער. באַשר סע גיפניט זיך אַ מענטש. וואס ער האט איין ידיעה פון איר טאכטער.

דערנאך איז זי אליין גיגאנגען צו דער קיסר'טי און האט איר דערצייילט. וואס סע האט זיך איבער געטאן מיט איר

טאכטער. און האט איר דערצייילט די גאנצע מעשה. און צום סוף האט זי איר גיזאגט (מיט דעם לשון).

און זי (דהיינו די טאכטער) איז אויף דא. דערנאך האט זי איר גיזאגט דעם אמת. איך בין דאס אליין. און זי האט איר מודיע גיווען. אז איר חתן דהיינו דעם בערגערס זון איז אויף דא.

נאר זי האט גיזאגט צו דער מוטער. אז זי וויל אנדערש ניט. נאר אז מען זאל אומקערין קריק איר פאטער דעם קיסר אויף זיין ארט. און די מוטער האט דאס גאר ניט גיוואלט. ווארין זי איז אויף אים זייער ברוגז גיווען. ווייל איבער אים איז דאס אלץ גיווען נאר זי האט גימוזט צוליב טאן דאס איר טאכטער.

האט מען גיוואלט אים אומקערין (דהיינו דעם קיסר) האט מען גיזוכט דעם קיסר. און ער איז גאר ניט דא. האט איר די טאכטער אויס גיזאגט אז דער קיסר איז אויף דא מיט זיי.

איז גיווען די חתונה. און די שמה איז אין גאנצין. און די מלוכה און דאס קיסרית האבן זיי אפגינומען. דהיינו דעם בערגערס זון מיט דער יפת תואר וואס זיי האבן חתונה גיהאט. און זיי האבן מולך בפיה גיווען. דהיינו זיי האבן גיקיניגט איבער גאר דער וועלט. אמן ואמן.

דערנאך האט אויך דער אלטער קיסר קיין גדולה ניט גיהאט ווארין סע איז אלץ איבער אים גיווען. דער בערגער האט גיהאט גרויס גדולה ער איז דעם קיסרס פאטער וואס ער איז דער עיקר. דעם מאטראס האט מען אן גיפאטשט אן גיפאטשט און מען האט אים ארויס גישטופט. ביי לויט שטייט הרהר המלט דאס איז אַ בערגר. און פון אים קומט ארויס משיח: יודין האבן אין מצרים גיהאט סימנים ווער דער גואל וועט זיין וכו' און אויך דעם גואל וואס סע וועט קומען איז בונדאי אויך דא סימנים.

משיח וועט זאגן איטליקן יודין וואס מיט אים האט זיך איבער גיטאן איטליקן סאג: תמר האט אויך פארלוירן די סימנים. אזוי ווי אין מדרש שטייט. און אז מען האט זי גיוואלט פארברענגען איז גיקומען דער ס"מ און האט פון איר דערווייטערט די סימנים. און דער מלאך גבריאל איז גיקומען און האט זיי צו איר אפ גיבראכט. אזוי ווי אין מדרש שטייט און פון איר קומט ארויס משיח. במהרה במינו אמן. דאס האט אלץ דער רבי ז"ל גשמוסט נאך דער מעשה כדי מען זאל זיך קענען עפעס שטויסן ווי ווייט די מעשה דערלאנגט. אז וואויל איז דעם וואס ער וועט זוכה זיין צו וויסן דעם סוד פון די מעשיות אפילו אויך יענער וועלט.

דאס וואס דא שטייט אין דער מעשה ווי איטליקער קומט מיט זיין שיר. און א טייל ענפערט מען דורך איין שלים וכו' פנ"ל. אזוי איז פאר האנדין כמה גרויסע לייט. וואס איטליקער טוט וואס ער טוט. און איטליקער פאריט זיך און וויל דערלאנגען דעם רעקטן תקלית. און קיינער איז ניט זוכה צום רעכטען תקלית צום אמת. נאר דער וואס ער איז ראוי דערצו. און א טייל ענפערט מען דורך איין שלים. אדער פון אונטער דער וואנט. אדער מען ווייזט זיי ארויס דאס פנים וכו' אזוי ווי אין דער מעשה שטייט. נאר צום סוף אז זיי גייען אנוועק פון דער וועלט. ענפערט מען זיי. אז זיי האבן נאך גאר ניט גיטאן. אזוי ווי אין דער מעשה שטייט ווי די יפת תואר האט צום סוף זיי גיענפערט די וואסערין זענען אבער איבער דיר נאך ניט אריבער גיגאנגען. ביז סע וועט קומען דער רעכטער מנהיג במהרה במינו אמן. דאס האט אויך דער רבי ז"ל גשמוסט.

לאמיר זיך פאר הערן

די צענטע מעשה - דער בערגיר מיטן ארימאן (10)

- ער האט עס געגעבן פארן קיסר
- ער האט עס געהאלטן פאר זיך
- ער האט עס געגעבן פאר די טאכטער פון קיסר
- ז. צו וועלכע מדינה זענען זיי אנגעקומען?
- צו די מדינה וואס דער בערגיר איז דארטן
- צו די מדינה וואס די קיסרית זיצט דארטן
- צו די מדינה וואס דער רוצח איז דארטן
- ח. וואס האט די טאכטער פון קיסר געשיקט זאגן פאר איר מאמע?
- אז מ'האט געטראפן איר טאכטער
- אז עס איז דא א מענטש וואס האט איין ידיעה פון איר טאכטער
- אז עס איז דא א איינער וואס ווייסט וואו די טאכטער איז
- ט. ווער האט געהאט גרויס גדולה נאכדעם?
- דער קיסר
- די טאכטער פון קיסר
- דער בערגיר
- י. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
- יא
- נ"ן
- א חלק

- א. ווער האט זיך דער ערשטער אנטפלעקט (באוויזן) ווער ער איז?
- דער קיסר
- דער זוהן פון בערגיר
- די טאכטער פון קיסר
- ב. ווער האט זיך דער צוויטער אנטפלעקט (באוויזן) ווער ער איז?
- דער קיסר
- דער זוהן פון בערגיר
- די טאכטער פון קיסר
- ג. וואס האט דער זוהן פון בערגיר געטון ווען ער האט נישט געטראפן די כתב?
- געווארן בעצבות
- געוויינט
- זיך געשטארקט
- ד. ווער האט געטראפן די כתב?
- דער קיסר
- דער זוהן פון בערגיר
- די טאכטער פון קיסר
- ה. וואס איז געשען מיט דער זוהן פון בערגיר ווען מ'האט געטראפן די כתב?
- ער איז געפאלן חלשות
- ער האט זיך זייער געפריידט
- ער האט געוויינט פון איבער גענומענקייט
- ו. וואס האט דער זוהן פון בערגיר געטון מיט די כתב וואס מ'האט געטראפן?

טיפער געטראכט

צום סוף: וואס האט דער אלטער קיסר נישט געהאט - און פארוואס? און וואס האט דער בערגיר געהאט?

ווער איז צום סוף געווען דער קיסר ?

תשובות אויף די פריערדיגע וואך

ווער פון די דריי (דער קיסר, דער זון פונעם בערגיר, די בת קיסר) זענען געקומן צום מדבר וועגן א רוצח?

די בת קיסר, און דער בן הבערגיר: (פארן וואס איז ער א רוצח... איבער זיין אכזריות און איבער זיין גסות בין אים אהער גיקומען)

דעם רבינ'ס אעשיות

להתודע ולהגלות אז איטלעכס ווארט וואס דא שטייט אין דעם הייליגן ספר, איז 'קודש-קדשים', לופטער 'סודות-התורה'. מען זאל נישט מיינען: "אז דאס זענען חס'ושלום פראסטע מעשיות!"

צו ענטפערן בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5333372 צו באקומען דעם גליון אין מייל - m025345040@gmail.com